

Op te bergen
in de band van
5 februari 2003

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de secretaris van de commissie
mede te delen.*

Verslag

---

van de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie

---

gehouden op 15 januari 2003

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Vaststelling van de agenda	2
Verslag van de vergadering van 27 november 2002	2
Ingekomen stukken	2
IPO-aangelegenheden	2
Wijziging regeling vergoeding statenfracties	2
Nieuwsbrief Ondernemingsraad over hulpstructuren	11
Sluiting	13

STATENCOMMISSIE BESTUUR, FINANCIËN EN ECONOMIE

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie, gehouden op 15 januari 2003 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

mevrouw A. de Widt-Nieuwenhuizen (VVD,
voorzitter)

H. Baas (ChristenUnie)

K.N. Blanksma (GroenLinks)

J.W.M. Engels (D66)

A.J. Gaasbeek (OSD)

R.C.M. van Glansbeek (CDA)

Ch.C. de Haas (OPD)

J.J. van Heukelum (VVD)

H. Holman (CDA)

F. Ietswaart (D66)

R.W. Klein Nulent (PvdA)

mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)

W. Nijenbrinks (VVD)

mevrouw G.M. Remmelts-Mulder (VVD)

J.H. Schaap (PvdA)

S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)

K.J. de Vries (CDA)

Voorts aanwezig:

H. Weggemans (PvdA, gedeputeerde)

mevrouw N. Gerritsen (secretaris)

Met kennisgeving afwezig:

A. Boer (PvdA)

F.A.J. Harleman (GroenLinks)

A. Wendt (ChristenUnie)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering.

2. Mededelingen

De VOORZITTER meldt dat bericht van verhindering tot het bijwonen van de vergadering is ontvangen van de heren Boer en Wendt.

3. Vaststelling van de agenda

De agenda wordt conform het ontwerp vastgesteld.

4. Verslag van de vergadering van 27 november 2002

Het verslag wordt conform het ontwerp vastgesteld.

5. Ingekomen stukken

Besloten wordt de lijst van ingekomen stukken conform het voorstel af te doen.

6. IPO-aangelegenheden

De heer GAASBEEK stelt naar aanleiding van de bijeenkomst met de Interprovinciaal Overleg(IPO)-commissie bestuurlijke organisatie op 29 oktober de volgende vragen.

1. Heeft de invoering van de voorziene dualisering consequenties voor de Wet gemeenschappelijke regelingen, de regeling waarop het IPO gebaseerd is?
2. Is er nog verschil tussen een organisatie als het IPO voor de provincies en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten voor de gemeenten?
3. Vinden er niet steeds meer portefeuillehoudersoverleggen formeel buiten de IPO-structuur plaats?
4. Is al niet jaren aangedrongen op een sterkere positie van provinciale staten(PS)-leden binnen het IPO en is het niet de bedoeling PS-leden bijvoorbeeld via de algemene ledenvergadering meer bij het IPO te betrekken?

Spreker heeft het idee dat als er niet spoedig iets gebeurt, het IPO zijn langste tijd heeft gehad en de heer Van der Schoot dus gelijk krijgt.

De VOORZITTER zegt te aarzelen over het toestaan van deze discussie, omdat het IPO in de statenvergadering van 5 februari aan de orde komt.

De heer WEGGEMANS deelt mee dat het voorstel is van het IPO een vereniging met zeer veel betrokkenheid van statenleden te maken. Het is de bedoeling dat er straks twaalf portefeuillehoudersoverleggen zijn, die elk door een van de provincies worden voorgezeten. De heer Gaasbeek heeft kennelijk al even in de keuken gekeken.

De heer GAASBEEK zegt geen contact met de keuken te hebben. Hij heeft gewoon naar aanleiding van de toegezonden stukken vragen gesteld. Hij komt er in de statenvergadering nog op terug.

De heer WEGGEMANS meent dat de heer Gaasbeek het ook positief kan bekijken, omdat al zijn vragen met "ja" worden beantwoord.

7. Statenstuk 13, Wijziging Regeling vergoeding statenfracties

De heer HOLMAN wijst erop dat de nieuwe staten die op 11 maart worden gekozen, dual zullen gaan werken. Omdat Drenthe voor het dualisme pilotprovincie is geweest en dus al enigszins van het dualisme heeft kunnen proeven, kan het misschien direct goed van start gaan.

De nieuwe werkwijze, waarin de staten meer volksvertegenwoordiger zijn met een kaderstellende en controlerende taak en zelf beleidsinitiatieven moeten nemen, vraagt om een andere werkwijze van de fracties en de vraag is nu in welke mate daarbij professionele ondersteuning nodig is.

De staten hebben bewust gekozen voor een kleine, sobere en redelijk goedkope griffie ten dienste van de staten.

Om de fracties in het nieuwe stelsel een goede start te kunnen laten maken, is het voorstel wel heel beperkt: voor het CDA wordt 13 uur ondersteuning geraamd en voor een eenmansfractie 6 uur. Maar willen de fracties hun werk goed doen, dan is een goede beleidsmatige ondersteuning vereist. Het CDA wil graag een fulltime medewerker.

Hoe doen andere provincies het dan?

In Fryslân krijgt een eenmansfractie al een fulltime ondersteuner en het CDA krijgt daar 2,5 fulltimers. Dit is wel heel royaal en zo hoeft het in Drenthe natuurlijk niet. Het voorstel van het CDA is een fractie met meer dan 7 leden 1 fulltimer in dienst te laten hebben, een fractie van 3-7 leden 0,5 fulltimer en een eenmansfractie 1/3 fulltimer. Overigens heeft een eenmansfractie wel evenveel onderwerpen te behandelen als een grote fractie. Ten aanzien van de huisvesting is het CDA het met het voorstel eens. Mocht in de loop der tijd blijken dat er meer nodig is dan kan altijd wel een oplossing worden gevonden.

In het huidige systeem kunnen de fracties nog in redelijke mate zelf bepalen hoe zij de toegekende vergoeding besteden en leggen zij achteraf verantwoording af. Er wordt dus niet gewerkt op declaratiebasis. Dit bedrag, waarvan de besteding achteraf moet worden verantwoord, is bedoeld om de fractie goed te laten functioneren. Het nieuwe bedrag is echt bedoeld voor beleidsmatige ondersteuning en kan wat het CDA betreft op declaratiebasis worden verstrekt.

De heer NIJENBRINKS kan de door de heer Holman gegeven beschrijving van de huidige situatie wel onderschrijven. De huidige vergoedingsregeling is alleszins acceptabel en bij de verantwoording van de besteding wordt aangevoerd dat het geld is besteed aan waarvoor het bestemd was.

Het is duidelijk dat elke fractie kosten moet maken voor de secretariële ondersteuning en het ontgaat spreker waarom in het vervolg ook die kosten slechts op declaratiebasis vergoed gaan worden. Ook de VVD kiest voor een sobere start. De nieuwe fractie kan de regeling natuurlijk nog bijstellen. De VVD stemt in met de voorgestelde verdeelsleutel, die ook in de huidige situatie al gehanteerd wordt.

De heer ENGELS is verheugd dat het voorstel nu voorligt, omdat het college hiermee aangeeft dat in het dualistisch systeem de situatie toch een wat andere zal zijn.

Beleidsmatige en administratieve fractieondersteuning hangt veel minder samen met de grootte van de fractie, dus met het aantal fractieleden, dan uit het voorstel blijkt. Elke fractie heeft ondersteuning nodig en in het dualistisch stelsel is extra ondersteuning nodig. Daarom zet D66 een groot vraagteken bij de voorgestelde koppeling.

D66 heeft liever een indeling die beperkt blijft tot kleine fracties-grote fracties.

In dit opzicht voelt spreker wel voor het voorstel van het CDA, mede omdat daaruit spreekt dat wat royaler moet worden omgegaan met het toekennen van gelden. Aan de andere kant is D66 het ook eens met de opmerking van de VVD over vergoedingen op declaratiebasis.

De heer HOLMAN zegt het hiermee ook eens te zijn.

De heer ENGELS had dit niet begrepen, maar is blij dat de steun hiervoor dus groter is. Het lijkt spreker goed dat bij het ingaan van het uitvoeringstraject van het voorstel ook wordt nagedacht over juridische en rechtspositionele aspecten van de ondersteuning. De nieuwe werkwijze zal tot zo min mogelijk rompslomp en papieren verhalen moeten leiden.

De heer GAASBEEK ziet in het voorstel ook wel de hand van de Werkgroep Drenthe Duaal, die hij een compliment wil geven voor het vele werk dat wordt gedaan om de dualisering levend te maken. Spreker herinnert aan zijn opmerkingen over de ambtelijke ondersteuning bij de bespreking van het rapport Drenthe Duaal, politiek aantrekkelijk. In bijlage 1 staat dat de OSD haar wensen niet kenbaar heeft gemaakt, maar hierover is de werkgroep op 18 oktober een brief geschreven. In het draaiboek Drenthe Duaal worden de te zetten stappen exact omschreven en daarbij worden de eigen bevoegdheden van de staten duidelijk.

De OSD zal in maart met de Ouderenpartij, veel leefbaarheidsgroepen en onafhankelijke lokalen opgaan in Drents Belang.

De heer WEGGEMANS vraagt naar het aantal zetels dat die groepering zal halen. Dat is voor het rekenmodel van belang.

De heer GAASBEEK gaat uit van zes zetels. De fracties moeten in het duale systeem meer mogelijkheden hebben zich bezig te houden met beleidsinhoudelijke zaken. Dat betekent een taakverzwaring. In dit licht is het voorstel van het college wat mager, al hoeft het nu ook niet direct het voorstel van Fryslân over te nemen.

De extra vergoeding voor beleidsondersteuning zal op declaratiebasis gegeven worden.

Er is dus voldoende controle. De beleidsondersteuner komt dus niet in vaste dienst, maar wordt per prestatie betaald.

Het voorstel de fractiemedewerkers door de provincie in dienst te laten nemen, stuitte destijds op veel bezwaren, maar omgekeerd moeten de moeilijkheden voor fracties die een medewerker op de loonlijst krijgen, ook niet onderschat worden. Spreker wil daarom de mogelijkheid onderzocht hebben om die medewerkers voor vier jaar in dienst van de provincie te nemen. Of een fractie nu groot of klein is; zij heeft zich met het hele beleid bezig te houden.

Wat is de positie van de statengriffier ten opzichte van de fractiemedewerkers?

Spreker steunt het voorstel van het CDA met betrekking tot de ondersteuning.

De heer VANDER SCHOOT zegt zich in een wat merkwaardige positie te bevinden, omdat hij na 11 maart stopt.

Spreker vindt het vreemd dat ervan uitgegaan wordt dat wanneer van een kleine fractie een arm of been wordt geamputeerd, die fractie harder kan lopen dan wanneer die amputatie bij een grotere fractie wordt toegepast.

Het is natuurlijk goed sober te beginnen, maar het lijkt spreker goed dan wel evaluatiemomenten in te passen. Daarmee hoeft niet te worden gewacht tot de dualisering is ingevoerd, want op basis van een evaluatie van het huidige systeem van fractievergoedingen kunnen ook nieuwe beleidslijnen worden ontwikkeld.

In het declaratiesysteem krijgt de fractiemedewerker de administratieve rompslomp van allerlei bonnetjes te verwerken. Daarmee zal vooral in een kleine fractie verhoudingsgewijs veel tijd heengaan. Kan het alleen al daarom niet anders worden geregeld?

Spreker wijst erop dat ook hij wel op het vragenformulier heeft gereageerd, zij het in samenwerking met de OPD. Kennelijk is die samenwerking niet goed geregistreerd.

Een uitspraak over de echt nieuwe werkwijze laat spreker aan zijn opvolgers over.

De heer DE HAAS is van mening dat de nieuwe staten over hun eigen werkwijze moeten beslissen.

De werkzaamheden van de huidige fractiemedewerker en een beleidsondersteuner in de nieuwe situatie zullen heel dicht bij elkaar liggen.

De OPD is er daarom, en omdat dit veel extra werk met zich brengt, niet voor de werkzaamheden van de beleidsmedewerker op basis van declaraties te vergoeden. De boekhoudingen van de fracties liggen ter inzage en de uitgaven kunnen dus gecontroleerd worden.

De door de heer Holman voorgestelde werkwijze vindt spreker wel een goede aanzet om de eerste tijd - halfjaar of jaar - te functioneren. Hij wacht daarom de voorstellen af die in de statenvergadering zullen worden gedaan.

De heer BLANKSMA deelt mee dat zijn fractie haar definitieve standpunt nog niet heeft bepaald. Het dualisme vereist een versterking van de beleidsmatige rol van de staten en het is goed dat die versterking voor rekening van de partijen komt.

Er liggen nu eigenlijk twee voorstellen voor: een van het college en een van het CDA. GroenLinks voelt wel voor het voorstel van het CDA, maar het punt is dat nog ervaring met het nieuwe systeem moet worden opgedaan. Het is bovendien gemakkelijker iemand meer uren te geven dan hem de helft van zijn uren te laten inleveren.

Dat het voorstel van het college wat mager lijkt, heeft te maken met de manier waarop verschil wordt gemaakt tussen grote en kleine fracties. Het is logisch dat een fractie met meer mensen meer administratieve rompslomp heeft dan een kleine fractie en dat werkt door in het werk van de fractieassistent. Daarvoor is de huidige verdeelsleutel redelijk. Maar als het om beleidstaken gaat, heeft een kleine fractie evenveel werk als een grote en de vraag komt dan op of het niet redelijk is alle fracties daarvoor hetzelfde aantal uren te geven. Kan uitgelegd worden waarom een grote fractie meer uren beleidsmatige ondersteuning behoeft dan een kleine?

De heer SCHAAP zegt dat statenleden net als kamerleden volksvertegenwoordigers zijn. Elk kamerlid krijgt een bepaald aantal uren ondersteuning. Die redenering kan dus ook gelden voor statenleden. De heer Blanksma gaat uit van fracties, maar in het dualisme moet een statenlid veel meer volksvertegenwoordiger zijn.

De heer BLANKSMA vindt dit wel een belangrijk punt.

De heer ENGELS vraagt of die ondersteuning van de volksvertegenwoordigende rol dan tot de administratie beperkt kan blijven. Hij kan zich voorstellen dat in een grote fractie iemand eens per jaar een dossier behandelt terwijl in een kleine fractie iemand elke maand acht dossiers doet. Voor dat laatste is toch veel meer ondersteuning nodig?

De heer SCHAAP wijst erop dat er een regeling is voor de administratieve ondersteuning. De beleidsmatige ondersteuning is bedoeld voor de situatie waarin een statenlid zelf een beleidsinitiatief wil nemen. Dat moet op papier gezet worden en die steun is gekoppeld aan het individu en niet aan de fractie. Elk statenlid moet in een bepaald aantal uren per week het statenwerk doen en daarbij maakt het lidmaatschap van een grote of kleine fractie geen verschil.

De heer NIJENBRINKS merkt op dat in de regeling een bodem zit. Juist die bodem is voor de kleine fracties van belang.

De heer GAASBEEK is het niet eens met de uitleg van de heer Schaap. Het zou betekenen dat een fractie van 15 leden kan worden beschouwd als 15 eenmansfracties.

De heer SCHAAP zegt dat dit strikt formeel ook het geval is.

De heer BLANKSMA zegt dat de discussie toch wel wat nieuwe informatie oplevert. Hij gaat ervan uit dat een fractie beleidsmatig en politiek-inhoudelijk een bepaalde eenheid vormt. Er zijn daarom meer redenen om gelijkheid in de beleidsmatige ondersteuning te bepleiten dan in de secretariële ondersteuning. Wat in het stuk over het op declaratiebasis werken staat, heeft GroenLinks heel anders opgevat dan de overige fracties. Volgens GroenLinks is het de bedoeling dat alleen vergoedingen worden gegeven op het moment dat de ondersteuners in dienst zijn. Het kan toch niet zo zijn dat een vergoeding wordt gegeven terwijl er geen ondersteuning is? Het lijkt hem overigens niet de bedoeling elke activiteit van de fractieassistent te declareren.

De heer NIJENBRINKS zegt zijn opmerking gemaakt te hebben omdat nu ook de administratieve ondersteuning gedeclareerd moet worden.

Omdat het evident is dat elke fractie kosten maakt omdat bepaalde zaken geregeld moeten worden, voldoet volgens de VVD de huidige regeling, waarbij aan het eind van een jaar verantwoording wordt afgelegd over de uitgaven. Alles precies declareren, kost ook geld.

De heer BLANKSMA blijft het logisch vinden pas een vergoeding voor beleidsmatige ondersteuning te geven op het moment dat een beleidsmedewerker in dienst komt. Als die vergoeding wel op declaratiebasis wordt gegeven, lijkt het hem logisch hetzelfde voor de administratieve ondersteuning te doen.

De heer NIJENBRINKS wil het beeld dat iemand in dienst moet zijn, bestrijden.

De heer WEGGEMANS zegt dat nergens staat dat "iemand in dienst moet zijn".

De heer GAASBEEK is het volledig met de heer Nijenbrinks eens. Het is heel wat anders iemand in te huren als beleidsmedewerker dan als administratieve fractieondersteuner.

De heer BLANKSMA gaat het erom dat alleen vergoed wordt, wat ook werkelijk wordt uitgegeven.

De heer SCHAAP vindt het van belang dat de fractieondersteuning goed geregeld wordt en dat daarmee niet wordt gewacht tot de volgende staten.

De eerste indruk van de fractie van de PvdA was dat het een sober voorstel is. Voorstellen om de regeling wat ruimer te maken, kunnen op de sympathie van de PvdA rekenen.

De heer DE HAAS kan zich herinneren dat de PvdA enige tijd geleden akkoord ging met een extra versobering.

De heer SCHAAP zegt dat zijn fractie ook bij de bespreking van het vorige voorstel over de fractievergoedingen voor een ruimere regeling was.

De heer DE HAAS constateert dat hij dan toen iets gemist heeft.

De heer SCHAAP wijst erop dat toen niet voor elke fractie een verruiming in het vat zat.

De heer DE HAAS zegt daarop bedoeld te hebben.

De heer SCHAAP gaat uit van het principe dat er geld nodig is voor zowel administratieve als beleidsmatige ondersteuning. Hoe de verhouding daartussen moet zijn, moet de ervaring leren.

Maar waarom zal voor het ene terrein op basis van declaratie gefinancierd worden en voor het andere terrein niet? Is het niet beter fracties zelf uit te laten maken hoeveel uur zij steken in de beleidsmatige of administratieve ondersteuning? De huidige regeling kan dan gehandhaafd blijven, al moet daar wel een goede omschrijving aan toegevoegd worden van wat met het geld mag worden gedaan. Tegen een goede controle achteraf heeft spreker ook geen bezwaar. Als op basis van declaraties wordt vergoed, komen de administratieve lasten daarvoor voor rekening van de fracties.

De heer BLANKSMA vraagt of de PvdA er ook mee in kan stemmen dat het geld gewoon onder de fractieleden wordt verdeeld.

De heer SCHAAP zegt dat in principe elke fractie ook nu al een vergoeding krijgt voor administratieve ondersteuning, maar dat het niet verplicht is die ondersteuning in te huren.

Spreker stelt voor een goede beschrijving te maken waar de vergoeding aan besteed mag worden - de beleidsmatige ondersteuning valt daar dus ook onder - en aan de fracties over te laten hoe zij het geld besteden. Het kan voorkomen dat het ene jaar geen beleidsmatige ondersteuning nodig is terwijl het andere jaar iedereen met plannen komt. Het heeft dan ook geen zin van een bepaald aantal uren per week uit te gaan. Soms is veel nodig en soms weinig.

De heer GAASBEEK vraagt of de heer Schaap bedoelt te zeggen met de huidige administratieve ondersteuning niet goed uit te komen en daarom meer speelruimte wil.

De heer SCHAAP zegt dat zijn fractie in de praktijk meer geld uitgeeft aan de administratieve ondersteuning dan volgens de regeling kan. Die afweging heeft de fractie zelf gemaakt. Hij voorziet dat het bij de beleidsmatige ondersteuning net zo zal gaan en daarom pleit hij voor flexibiliteit. Misschien is dan wel meer controle achteraf nodig.

De heer GAASBEEK vraagt of de PvdA dan het voorstel van het CDA steunt.

De heer SCHAAP zegt wanneer dat voorstel neerkomt op een verruiming van wat nu op papier staat, zijn fractie dat voorstel zal steunen.

De heer BAAS deelt mee dat zijn fractie haar standpunt nog niet helemaal heeft bepaald. De ChristenUnie voelt wel voor verruiming van de toch erg sobere regeling, maar of daarbij het voorstel van de heer Holman moet worden gevolgd, vraagt zij zich af.

Het is een taak van de statengriffie om een verbinding te zijn tussen de fracties en het ambtelijk apparaat, waar enorm veel deskundigheid aanwezig is. Misschien volstaat één functionaris ook niet, want de ene keer is er behoefte aan een deskundige op het gebied van het milieu en een volgende keer aan een econoom enzovoorts. Het zal moeilijk zijn een persoon te vinden waarin al die kwaliteiten verenigd zijn. Spreker zou veel liever op afroep iemand inschakelen die de nodige informatie kan leveren.

Het voorstel van de heer Holman heeft ook rechtspositionele bezwaren. Moet een fractie een deskundige dan in dienst nemen?

Vooralsnog lijkt het spreker beter het voorstel van het college als uitgangspunt te nemen, ook al omdat nog niet bekend is hoeveel uren bijstand nodig is. Als de regeling minder sober kan worden, voelt hij er meer voor het basisaantal uren te verhogen, maar de noodzakelijkheid hiervan moet uit een evaluatie blijken.

Mits fracties in staat zijn een transparante boekhouding op te zetten, waardoor een goede controle mogelijk is, kan spreker met de opmerkingen van de heer Schaap instemmen.

De heer NIJENBRINKS refereert aan het overzicht van de griffier ten aanzien van wat de fracties hebben uitgegeven en waar tekorten zijn. Hiermee is aan zijn idee van controle tegemoetgekomen.

De heer BAAS zegt niet over die gegevens te beschikken, maar hij neemt onmiddellijk aan dat het allemaal goed gaat. Dat moet in ieder geval zo blijven. Het lijkt hem wel onlogisch om ten aanzien van de administratieve ondersteuning een andere lijn te volgen dan ten aanzien van de beleidsmatige ondersteuning.

De heer WEGGEMANS wijst erop dat de huidige vergoedingen, die vermeld staan onder de punten a, b en c niet veranderen. Die vergoedingen zijn vastgesteld in de statenvergadering van juni 2001. Bij c was alleen geen sprake van vergoeding op basis van declaratie.

Overeenkomstig hetgeen door de Werkgroep Drenthe Duaal is aangegeven en wat uit de discussies in de commissie naar voren kwam, wordt nu een rubriek d toegevoegd. Om te bepalen hoeveel geld iedere fractie krijgt, moet een bepaalde berekening worden gemaakt. Om het eenvoudig te houden is aangesloten bij de verdeelsleutel die voor onderdeel c was overeengekomen. De uren zijn dus gelijk, alleen het salarisniveau is verschillend.

In het voorstel staat niet dat de fracties voor een bepaald aantal uren iemand in dienst moeten nemen, er is alleen een berekeningsmodel gehanteerd om tot deze bedragen te komen.

De heer VANDER SCHOOT vraagt of de genoemde bedragen inclusief sociale lasten zijn.

De heer WEGGEMANS bevestigt dit.

Omdat wanneer dit voorstel wordt aangenomen een bedrag van ongeveer € 250.000,- buiten de accountantscontrole wordt gehouden; dan hoort toch minstens transparant te zijn dat het geld overeenkomstig het doel waarvoor het bestemd is, wordt besteed. Het is dan ook niet erg om op basis van declaraties te werken. Daarmee wordt niet bedoeld dat loonstrookjes overgelegd moeten worden, als maar duidelijk is dat het geld voor beleidsinhoudelijke of administratieve ondersteuning is uitgegeven. En als een administratieve kracht ook wel eens beleidsinhoudelijk werk doet, dan kan dat gedeclareerd worden. De enige voorwaarde is dat helder moet zijn dat het geld voor dat doel is uitgegeven.

Met de heer Baas is spreker van mening dat het onlogisch is voor de ene functie wel declaraties te vragen en voor de andere niet. Dat voor onderdeel c nu de eis wat verzaamd is, komt mede omdat het bedrag ook steeds hoger wordt. Bovendien zijn c en d duidelijk te onderscheiden verhalen.

De heer NIJENBRINKS zegt dat als er zomaar gedeclareerd kan worden, dat declareren ook een farce is.

De heer WEGGEMANS ontkent dit. Met die declaratie wordt aangegeven dat het geld wordt uitgegeven aan het doel waarvoor het bestemd is. De salarisschaal maakt dan niet uit.

De heer NIJENBRINKS herhaalt dat de fracties in de huidige regeling ook alle uitgaven al verantwoordt. De staten hebben voor die verantwoording een bepaalde format gekozen en zij hebben zich verplicht het zo te doen.

De heer WEGGEMANS zegt dat het verschil is dat wanneer in de nieuwe situatie het geld niet wordt uitgegeven, de fractie het ook niet krijgt. Dat verschil wordt verwoord in het begrip "declaratiebasis". Als wordt gekozen voor het voorstel van de heer Schaap, moet de accountant bij de fracties de boekhouding controleren. Dat hebben de staten en het college nog nooit gewild en daarom kiest het college voor het nu voorgestelde systeem.

De heer NIJENBRINKS zegt dat ook nu het geld wordt uitgegeven aan waarvoor het bestemd is. Het is mogelijk de uitgaven onder a, b en c en die onder d aan het eind van het jaar te verantwoorden. Nu ook al blijken sommige fracties aan het eind van het jaar een klein tekort te hebben, terwijl andere fracties wat over hebben.

De heer WEGGEMANS wijst erop dat het verschil is dat het bedrag nu volledig op basis van het afgesproken format wordt uitgegeven, terwijl het college straks zichtbaar wil hebben dat het geld besteed wordt aan waarvoor het bedoeld is. Dan is het verstrekken van geld op declaratiebasis het meest eenvoudige systeem. De administratieve handelingen blijven dan ook het meest beperkt. Als het nog eenvoudiger kan, hoort spreker dat graag, maar de uitgaven moeten wel zichtbaar zijn.

De heer BLANKSMA concludeert dat wanneer aan het eind van een jaar voor c en d maar de helft van de toegestane bedragen is uitgegeven, de rest wordt teruggevorderd en dus niet aan iets anders kan zijn uitgegeven.

De heer WEGGEMANS bevestigt dit.

De heer BLANKSMA wijst erop dat een fractie het ene jaar minder en het andere jaar meer uitgeeft.

De heer WEGGEMANS vindt dat een aardig onderwerp voor de evaluatie. Als dit gebeurt, zal er wel iets op te vinden zijn, maar het eerste jaar zal hiervan nog geen sprake zijn. In de evaluatie na een jaar kan worden bekeken of toegestaan moet worden aan enige kapitaalvorming te doen.

De heer BAAS wijst er in dit verband op dat de staten de werkzaamheden ook niet in gelijke porties over het jaar aangeboden krijgen. Als in een bepaalde tijd veel beleidsondersteuning nodig is, zullen de declaraties veel hoger zijn.

De heer WEGGEMANS merkt op dat duale staten minder afhankelijk zijn van het college. Zelfs wanneer het college niet veel stukken aanlevert, kunnen de staten het nog heel druk hebben.

De heer BLANKSMA zegt dat in zo'n periode de staten zoveel eigen initiatief ontplooiën dat zij veel meer ondersteuning nodig hebben.

De heer VANDER SCHOOT constateert dat de staten in het duale stelsel veel werk gaan aanbieden. Het wordt een drukte van belang.

De heer BAAS zegt dat wanneer een fractie met een initiatief komt, de andere fracties moeten nagaan of zij daaraan hun steun zullen geven. Het lijkt hem moeilijk dat allemaal in een vast bedrag te verrekenen. Als er op basis van declaratie gewerkt wordt, zal een fractie het ene jaar te veel hebben aan het vastgestelde bedrag en het andere jaar te weinig.

De heer NIJENBRINKS meent dat in het duale stelsel het de staten niet interesseert wat het college wil. De staten beslissen dan.

De heer WEGGEMANS wijst erop dat het college wordt afgerekend op het rapport van de accountant.

De heer NIJENBRINKS zegt dat de accountant dan maar bij de staten moet komen.

De heer WEGGEMANS verschilt op dit punt fundamenteel van mening met de heer Nijenbrinks. Er is een provinciale verantwoording nodig en het college mag daarover een mening hebben.

De heer DE HAAS zegt de heer Nijenbrinks niet te hebben horen zeggen geen controle te willen.

De heer GAASBEEK meent dat de heer Nijenbrinks volledig gelijk heeft. In het duale stelsel hebben PS het recht de zaak te bepalen.

De heer WEGGEMANS zegt dat het college wel amendementen en bepaalde gedachten mag bestrijden.

De heer GAASBEEK erkent dit, maar wijst erop dat het college geen beslissingsbevoegdheid heeft.

De heer WEGGEMANS zegt dat degenen die de voorgestelde regeling willen veranderen daar op 5 februari alle kans voor hebben.

Het uitvoeringstraject treedt op 12 maart in werking.

De heer ENGELS zegt hiernaar vooral gevraagd te hebben in verband met de fiscale en rechtspositionele modaliteiten.

De heer WEGGEMANS merkt op dat het per se niet mogelijk is de administratieve en beleids-ondersteuners in provinciale dienst te nemen. Het college gaat ervan uit dat elke fractie op haar eigen wijze de regeling uitvoert, maar wel zo dat het allemaal verantwoord is.

TWEEDE TERMIJN

De heer HOLMAN vindt de uitleg over hoe het declaratiesysteem moet werken, geruststellend. Ook het CDA hecht eraan dat het geld wordt besteed aan waarvoor het is bedoeld.

De huidige fractiemedewerker is in dienst van een stichting en ook in de nieuwe situatie is de fractie wel in staat om het zelf te organiseren.

De wijzigingen gaan op 11 maart in en in maart/april moeten de fracties hun functionarissen hebben. Daarom is het van belang nu al duidelijk te hebben voor welke amendementen er een meerderheid zal zijn. Op basis hiervan kan het college de opdracht worden gegeven met een nieuw voorstel in de statenvergadering te komen. De discussie in de statenvergadering kan dan ook een stuk eenvoudiger zijn.

De VOORZITTER zegt na de eerste termijn hierover nog geen conclusies te hebben kunnen trekken, omdat verschillende fracties lieten weten zich nog te willen beraden. Misschien wordt het in tweede termijn allemaal duidelijker.

De heer NIJENBRINKS meent dat de evaluatie na een halfjaar of een jaar moet uitwijzen of de nu gemaakte afspraken voldoen. Hij houdt vast aan zijn voorstel om op basis van het huidige voorstel aan het werk te gaan, waarbij hij zijn bezwaren tegen het op declaratiebasis werken, handhaaft.

De heer HOLMAN vindt het belangrijk dat er helderheid komt. Een evaluatie na een of twee jaar lijkt hem goed, maar het lijkt hem niet goed op basis van het huidige voorstel aan het werk te gaan. Als de fractie per 1 maart voor 13 uur een functionaris aantrekt en in juli moet constateren dat eigenlijk een fulltimer nodig is dan is het maar de vraag of dezelfde persoon die functie dan kan doen.

De heer NIJENBRINKS neemt aan dat het CDA volstrekt alleen staat als het een functionaris wil aannemen. Hij gaat ervan uit dat nog gezocht wordt naar een vorm waarin de ondersteuning vorm kan krijgen.

De heer HOLMAN stelt vast dat de gedachte dat de regeling minder sober moet zijn, toch wel een ruimere meerderheid krijgt.

De heer NIJENBRINKS zegt dat het niet moeilijk is een tijdelijk dienstverband op te stellen.

De VOORZITTER constateert dat de heer Holman om zijn doel te bereiken een amendement zou kunnen indienen op artikel II.A.d van het ontwerpbesluit, maar dat de andere fracties nog niet zover zijn.

De heer ENGELS heeft ook een voorkeur voor het nu al aangeven op welke punten het voorstel moet worden gewijzigd. Hij steunt de gedachte om de vergoeding te verruimen, al kan de voorgestelde verdeling, die een steeds groter wordende fractie aan een plafond bindt, in principe gehandhaafd worden.

Spreker steunt het idee van de PvdA voor autonomie van de fracties als het gaat om de exacte invulling van uren voor beleids- dan wel fractie-

ondersteuning. Dat het loslaten daarvan meteen tot accountantscontrole leidt, ontgaat hem.

De heer WEGGEMANS zegt dat die urenberekening nodig is om tot een verdeling voor de fracties te komen. In het totaal andere verhaal van de heer Holman is de urenberekening niet langer interessant.

De heer ENGELS is het eens met het totaal aantal uren, maar wil wel dat de fracties flexibel kunnen zijn in de invulling ervan.

Spreker is het volledig met de heer Nijenbrinks eens dat het huidige controlesysteem goed werkt en dat meer bureaucratie, ook intern in de fracties en tussen de fracties onderling, moet worden voorkomen. Als het gaat om declaratie die neerkomt op een wijze van verantwoording achteraf van de besteding van het geld, kan spreker daarmee instemmen, maar het moet niet de kant opgaan dat er per maand en per uur gedifferentieerd moet worden. Dan is het beter een bedrag beschikbaar te stellen dat uit een paar componenten is opgebouwd, waarbij ervan uitgegaan moet worden dat de fracties het niet aan hun verkiezingscampagne besteden.

De heer BLANKSMA vraagt of de flexibiliteit alleen betrekking heeft op c en d.

De heer ENGELS bevestigt dit.

De heer BLANKSMA vraagt of wanneer een fractie ervoor kiest in een bepaald jaar geen ondersteuning in te huren, zij dan geen geld krijgt. Nu heeft elke fractie recht op een bepaald bedrag, ongeacht of het aan die ondersteuning wordt besteed. Er is wel verantwoordingsplicht, maar als duidelijk wordt gemaakt dat het geld ergens anders aan is besteed, wordt een fractie niet op de vingers getikt.

De heer NIJENBRINKS lijkt het niet reëel ervan uit te gaan dat een fractie in de nieuwe situatie zegt geld teveel te hebben.

De heer WEGGEMANS zegt dat moet worden aangetoond dat het geld voor het doel waarvoor het beschikbaar is gesteld, is besteed. Als dit niet kan worden aangetoond, moet het teruggestort worden. Daar zal het college wel op letten.

De heer ENGELS zegt dat alles dat leidt tot meer bureaucratie dan er nu al is, niet gedaan moet worden. Een fractie krijgt op basis van deze berekening een bedrag en als blijkt, waarbij hij uitgaat van de door de heer Schaap gevraagde flexibiliteit, dat het niet conform het doel is besteed, dan moet het teruggestort worden. Dat hoort óók bij transparantie.

De heer GAASBEEK zegt dat met betrekking tot ontwerpbesluit II.A.d hij het voorstel van de heer Holman steunt.

De heer Nijenbrinks bestrijdt hetgeen wordt voorgesteld in ontwerpbesluit II.A.c, namelijk om ook de administratieve ondersteuning op declaratiebasis te vergoeden, terwijl het nu anders gebeurt. Spreker is dit volledig met de heer Nijenbrinks eens. Het is niet een teken des tijds om de bureaucratie te vergroten.

De heer WEGGEMANS vraagt waarom steeds gesproken wordt over vergroting van de bureaucratie, als alleen maar gevraagd wordt duidelijk te maken waaraan het geld is besteed. Het college vraagt geen bureaucratie.

De heer GAASBEEK vraagt het college aan te tonen wat er verkeerd is aan hoe het nu gaat.

De heer WEGGEMANS erkent dat daar zeer veel goeds aan is.

De heer GAASBEEK zegt dat in dat geval II.A.c niet nodig is. Spreker dringt er bij het college op aan het voorstel van de heer Schaap om ten aanzien van c en d flexibel te kunnen optreden, goed te bekijken. Administratieve en beleidsinhoudelijke ondersteuning is niet altijd te scheiden. Maar om op 5 februari een Babylonische spraakverwarring te voorkomen en een goed besluit te kunnen nemen, is wel een ander statenvoorstel nodig.

De heer VANDER SCHOOT is voorstander van de verruiming waarom wordt gevraagd. Die verruiming moet dan wel ergens op gebaseerd zijn en dat ergens kan alleen maar ervaring zijn. Daarom is de evaluatie nodig. Er is gepleit voor autonomie van de fracties bij de reallocatie van middelen voor administratieve en beleidsinhoudelijke ondersteuning.

Juist het systeem van declaratie maakt het mogelijk zelfs 100% beleidsondersteuning te declareren en 0,00% administratie. Omdat een fractie haar uitgaven moet kunnen verantwoorden, valt niet aan het declaratiesysteem te ontkomen. Een fractie kan zelf wel een modus vinden om de rompslomp van kilometerbriefjes en dergelijke te beperken.

De heer DE HAAS omarmt het voorstel van de heer Holman om tot verruiming te komen. In juni 2001 namen de staten een besluit waardoor de OPD f 5.000,-- moest inleveren, terwijl de PvdA er f 13.422,-- bij kreeg. Tussen administratie en beleidsondersteuning kan overlap plaatsvinden. De OPD zal proberen met de uitgetrokken bedragen rond te komen. Bij de evaluatie zal blijken hoe het is gegaan.

De heer BLANKSMA zegt nog geen definitief uitsluitsel over het standpunt van zijn fractie te kunnen geven. Hij heeft wel enige sympathie voor de gedachte voor verruiming, maar vraagt zich af of dit moet in de mate die het CDA nu voorstelt. Hij vraagt zich ook af of het verschil in bedragen voor kleine en grote fracties wel zo groot moet zijn.

Essentieel is dat de bedragen worden verstrekt op basis van declaraties. Daarmee blijft het zoals het nu is, behalve dan dat in het vervolg het geld moet worden teruggegeven als het voor c en d maximaal te besteden bedrag niet daaraan is uitgestrekt en dat elke fractie daarmee kan doen wat zij wil.

De heer SCHAAP constateert dat de flexibiliteit tussen administratieve en beleidsmatige ondersteuning blijkaar al in het voorstel zit. In dat geval hoeft ook niet al te ingewikkeld te worden gedaan over het declaratiesysteem. Omdat de PvdA nog in deze statenperiode een besluit over deze materie wil nemen, moet nu duidelijk zijn of er amendementen komen. Hij adviseert het CDA om als het met amendementen komt, in ieder geval niet te sleutelen aan de verdeelsleutel, maar zich te beperken tot de verruiming van de beleidsmatige ondersteuning. Een dergelijk amendement kan op de sympathie van sprekers fractie rekenen.

De heer HOLMAN vindt het nu wat moeilijk worden. Wat de heer Blanksma inbracht, kon hij voorzien. De werkzaamheden zijn niet allemaal recht evenredig aan de omvang van de fractie. Een weekend Schiermonnikoog kost de fractie van de VVD meer dan een kleine fractie.

De heer SCHAAP zegt dat het daar niet om gaat. De bedragen in de onderdelen a en b zijn gebaseerd op een verdeelsleutel die de staten enige tijd geleden hebben vastgesteld. Die verdeelsleutel moet in deze statenperiode niet nog eens worden aangepast. De verruiming, die de heer Holman bepleit, moet niet gezocht worden in het sleutelen aan de verdeelsleutel maar in een verhoging van de bedragen. Het invoeren van een nieuwe verdeelsleutel zal voor eindeloze discussies en zelfs een splitsing binnen fracties zorgen.

De VOORZITTER constateert dat het om amendering van onderdeel d gaat.

De heer HOLMAN meende met een versimpeling van d en een amendering aan de wens van alle fracties tegemoet te kunnen komen.

De heer BAAS zegt geen moeite te hebben met de declaratie zoals de gedeputeerde die voorstelt. Die declaratie moet dan zowel c als d betreffen. De ChristenUnie is wel voor een verruiming, maar kan ook vrede hebben met het voorstel van de VVD om er eerst mee aan de slag te gaan en de gang van zaken na een jaar te evalueren. Als het amendement van de heer Holman betekent dat het niet om een vaste functionaris behoeft te gaan maar dat iemand uit een poule van deskundigen kan worden bevraagd op het moment dat dat nodig is, dan stemt spreker met dat amendement in.

De heer WEGGEMANS deelt mee dat wat het college betreft tussen c en d geschoven kan worden, maar dan hoort wel bij beide onderdelen een declaratie. Het meest eenvoudige amendement is voor de vergoeding van de beleidsondersteuner de schaal van de directeur-griffier (DG) te nemen.

De heer NIJENBRINKS begrijpt dat het statenstuk overeind blijft, maar dat amendementen kunnen worden verwacht die betrekking hebben op de onder d genoemde bedragen.

De heer ENGELS zegt dat het zo niet is. Het voorstel van de PvdA is om onder c en d niet aan de verdeelsleutel te sleutelen. Hij gaat ervan uit dat het CDA komt met een amendement ter verhoging van de bijdragen en dan gekoppeld aan een andersoortige verhouding.

De heer HOLMAN zegt in zijn amendement niet voor te zullen stellen de systematiek te wijzigen, maar wel aan de wensen van de staten tegemoet te komen. In de statenvergadering zal er een amendement voorliggen.

De VOORZITTER stelt vast dat er verschillende opvattingen zijn over het statenstuk. Een vijftal fracties staat verruiming van de regeling voor en een viertal fracties is op dit moment nog niet zover. De meest heldere manier om uit dit probleem te komen is te werken aan een amendement op de punten a, c en d.

8. Nieuwsbrief van 12 november 2002 van de Ondernemingsraad van de provincie Drenthe over hulpstructuren

De heer BLANKSMA zegt om agendering te hebben gevraagd vanwege extremeiten in de uitslag van de enquête over de tevredenheid van de eigen organisatie. Wat is de huidige stand van zaken?

De heer GAASBEEK was ook negatief getroffen door de brief van de Ondernemingsraad (OR). Hij heeft al meermalen laten weten het slecht te vinden dat een delegatie uit de staten niet langer tegenwoordig is bij het overleg tussen de ambtenarenbonden en het college, want in het verleden leidde betrokkenheid van PS met het ambtenarenwerk toch tot goede resultaten. Spreker heeft het idee dat de managers te weinig openstaan voor wat er onder de ambtenaren leeft. De deuren zijn dicht en de chef is veel minder toegankelijk dan in een goed lopende organisatie zou moeten. Slecht 8% van de medewerkers is volgens de OR tevreden over de huidige organisatie. Het rapport-Vos was goed, maar er is slechts een beperkt aantal aanbevelingen uit dit rapport overgenomen. Het college heeft selectief geshopt en de kloof tussen manager en medewerker is blijven bestaan. Ook bij *pro^{BIS}* worden middelen en doel vaak verwisseld. Het is misschien goed dat eens een onafhankelijk onder-

zoek wordt ingesteld naar de organisatie. In de periode-Fledderus wrikte het en dat doet het nog steeds. De provincie kan trots zijn op zijn ambtenaren, maar er is wel meer teamwork nodig.

De heer NIJENBRINKS meent dat de staten absoluut buiten de rol van de OR en de bestuurder moeten blijven. Het punt moet dan ook van de agenda af.

De heer BLANKSMA is het hier gedeeltelijk mee eens. De bijdrage die de heer Gaasbeek pleegde, zou hijzelf nooit gepleegd hebben. Hij vindt het wel de verantwoordelijkheid van de staten om het verbetertraject dat gaande is, te volgen. Hij vroeg alleen naar de laatste stand van zaken. Over wat er verder gaande is tussen het college en de OR heeft hij geen oordeel.

De heer ENGELS meent dat in dat geval dit punt niet in de staten moet worden besproken. Hij leest de stukken van de OR wel, maar neemt die voor kennisgeving aan. De geëigende vorm om de kwestie te bespreken is daarover met het college te discussiëren, maar dan alleen nadat het college is gevraagd of het er behoefte aan heeft de staten te informeren. Naar de tijd van de romantische beschouwingen van de heer Gaasbeek heeft spreker absoluut geen heimwee.

De heer GAASBEEK zegt dat als de staten niet over de stukken mogen spreken, zij die ook niet moeten ontvangen. Als de staten wel kennisnemen van de stukken, zijn zij er vanaf dat moment medeverantwoordelijk voor. Iemand die misstanden signaleert, moet die in een openbare vergadering naar voren kunnen brengen.

De heer VAN DER SCHOOT vindt het jammer dat in het stuk geen melding wordt gemaakt van de periode die ligt tussen het enquêteren en het ontstaan van die lage graad van tevredenheid. Hij hoort ook graag de partijen die er anders over denken, respectievelijk die voor deze situatie verantwoordelijk zijn. Spreker vindt het moeilijk om medeverantwoordelijk te zijn, maar hij wil wel mede betrokken zijn. Omdat woord en wederwoord niet in een rapportage voorliggen, wil hij over dit onderwerp niet discussiëren.

De heer DE HAAS huldigt de stelling dat de DG verantwoordelijk is voor het ambtelijk apparaat, dat het college verantwoordelijk is voor de DG en dat de staten controleren.

Naar aanleiding van de signalen die spreker hebben bereikt, heeft zijn fractie het college in december hierover vragen gesteld. Hij wacht het antwoord op die vragen af en zal pas daarna reageren.

De heer WEGGEMANS zegt dat de brief van de OR alles van doen heeft met de discussie om aan de platte organisatie, waartoe in 1998 het besluit is genomen, iets te veranderen. In dat licht moet het percentage van 8 worden gezien.

Volgens de CAO moet een ander functiewaarderingssysteem ingevoerd worden, net als het systeem van flexibel belonen en het voeren van jaargesprekken. In een platte organisatie hebben hoofden van staf- of productgroepen soms 30, 40, 50 en zelfs 60 medewerkers onder zich. Als de manager dan alles zelf moet doen, ontstaat een knelsituatie. Daarover wordt al een halfjaar gediscussieerd en de OR neemt volledig aan die discussie deel. Onder leiding van de directie wordt samen met de OR, het managementteam en het college gewerkt aan een fatsoenlijke structuur die recht doet aan de uitgangspunten van de reorganisatie. De provincie wil niet terug naar allerlei hiërarchische structuren, er wordt gezocht naar een fatsoenlijke hulpstructuur om het managers mogelijk te maken hun taken richting ieder individueel personeelslid waar te maken. Het is heel verstandig van de OR om door middel van een enquête binnen de organisatie zijn licht op te steeken. Waarschijnlijk is het percentage zo laag omdat nu ineens weer het woord "hulpstructuur" is gebruikt, terwijl het niet de bedoeling is de verworvenheden van de platte organisatie teniet te doen. Er is dan ook geen sprake van een totale reorganisatie, alleen van aanpassingen. Het is niet de beleving van het college dat er misstanden zijn, zoals de heer Gaasbeek suggereert.

De heer GAASBEEK zegt de gedeputeerde zijn tekst te zullen geven.

De VOORZITTER constateert dat dit punt voldoende is besproken.

9. Sluiting

De VOORZITTER sluit om 15.35 uur de vergadering.

TOEZEGGING: geen.

GB